

stærk Udbandring. Ejendommene ere derfor sunkne uhyre i Pris, og de, der ville afhænde deres Ejendomme, kunne ikke nær faa det, de i Virkeligheden ere værd, fordi de ligge paa det Sted, hvor de ligge. Derfor er det, jeg vil anbefale det ærede Ting at vi følge Udvalgets Ordfører. Vi binde os ikke til noget, men vi forlange kun denne Sag undersøgt og forlange opløst her for Tinget — hvad der let kan opløses — hvor mange der gives af saadanne Behoere, som i 1864 besad Ejendomme ved Grænsen og ved Grænsereguleringen fik dem gennemsaarne. Naar vi saa fik det opløst, kunde vi se, hvad det kan koste, men det er aldeles klart, at det ikke kan skabe videre Konsekvenser at henvise dette Andragende. Vi have ogsaa overbejst i Udvalget, om vi skulde henvise Andragenderne til Indenrigsministeren, Justitsministeren eller Finansministeren, men det er en gammel Regel i Finansudvalget — og derfor har Finansudvalget selvfølgelig ogsaa faaet dette Andragende — at alle de Andragender, der angaa Penges Udbetaling af Statskassen, henvise vi til Finansministeren, og hvis det bliver vedtaget, at dette Andragende kommer til Undersøgelse, tror jeg ogsaa, at det vil blive henvist til denne Minister, da det jo dog til hævende og sidst, hvis der skal gives nogen Erstatning, maa ende hos Finansministeren. Jeg slutter derfor med paa det varmeste at anbefale, at vi henvise denne Sag til Undersøgelse. Jeg tror selv, at de to af Andragerne ikke have ejet saadanne Ejendomme før 1864, og saa er der ikke noget ved det at gøre. Naar Sagen bliver undersøgt, vil den jo imidlertid komme for her igen, hvis der virkelig skal udbetales Penge af Statskassen til disse Folk, hvad det forekommer mig, at Retfærdigheden kan byde.

Formanden (Høgsbro): Jeg maa bede Medlemmerne tage Hensyn til, at hvis dette Møde ikke skal blive længere end tilbørligt, maa De begrænse Deres Udtalelser.

Ordføreren (H. Holm): Jeg skal rette mig efter den ærede Formands Anmodning og gøre de Par Bemærkninger, jeg maa gøre, ganske korte. Jeg skal slet ikke komme ind paa de enkelte Andragender nu. Der var paa enkelte Punkter i den ærede Finansministers Fremstilling noget, som jeg kunde have lyst til at modsigge. Men jeg skal ikke gøre det, da Sagerne jo dog ville blive underkastede en Undersøgelse, for saa vidt de henvises til Ministeren. Derimod kan jeg ikke tilbageholde en ganske kort Be-

mærkning, over for det ærede Medlem fra Esbjerg (Bluhme). Jeg forstaar saa godt den varme Kærlighed, hvor ud af han talte, naar han anbefalede den Invalideunderstøttelse han særlig talte for, og Invalideunderstøttelser overhovedet. Jeg tror, at vi alle have en saadan Kærlighed over for de gamle Krigere; men en Ting vil jeg dog advare meget imod, og det er, at man ved at indstille disse Mennesker skuffe dem. Og ved her at henvise Andragender, som slet ikke kunne komme i Betragtning efter den Invalidelov, vi have, gøre vi ikke disse Mennesker nogen Gavn, men vi gøre dem Skade, thi saa holde vi en Illusion oppe hos dem om, at de alligevel kunne faa noget, skønt de ingen Ting kunne faa. Jeg vil derfor advare Tinget imod at lade sig lede af en Stemning til at henvise Andragender, som ikke kunne komme i Betragtning efter de almindelige Regler og efter den Invalidelov, vi have. Det Andragende, som det ærede Medlem særlig talte om, er fra en Mand, som siger, at han i sin Tjenestetid paadrog sig en Brystsvagthed dog ikke større, end at han vedblivende kunde forrette sin Tjeneste, men at den stadig tiltog, og at den fremdeles efter hans Tjenestetid er tiltagen, saa han har maatte søge Lægehjælp. Det er muligt, at det er Militærtjenesten, der har fremkaldt den, men det er umuligt at faa det bevist, thi han har, saa vidt man kan se, ikke en Gang været paa Sygehuset den Gang, men han er bleven ved at gaa og passe sit Arbejde. Nu kræves det i alle Tilfælde, hvor der er Tale om Sygdom, at det skal kunne bevises, at Sygdommen er paadragen ved den militære Tjenestepligt. Det kan være svært nok at faa det bevist, naar Manden har ligget paa et Hospital; men naar han ikke en Gang har ligget paa Hospitalet, er det umuligt at faa det bevist. Vi vilde altsaa ikke gavne Manden i den Henseende, men kun opretholde en Illusion, som dog maa bryde. Det Andragende, som det ærede Medlem for Rindalobing Amts 4de Valgkreds (R. Nielsen) foreslog henvist, har den højtærede Finansminister udtalt sig om. Jeg skal blot bemærke, at det hører til de Andragender, som der, saa vidt vi kunne se, ellers maatte kunde være Grunde til at henvise; men der staar udtrykkelig i Andragendet, at vedkommende ikke har faaet Svar fra Ministeren; det falder altsaa ind under dem, som vi alene af den Grund ingen Indstilling have gjort om.

Bluhme: Trods den ærede Ordførers Udtalelser, som jeg til en vis Grad erterender Rigtigheden af, vil jeg dog anbefale, at man